

F. t. 1. om Det Centrale Personregister

Til § 20

Bestemmelsen om de oplysninger, der skal gives ved indrejse fra udlandet i øvrigt, svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 10, stk. 1. Der er tale om de samme oplysninger, som skal afgives efter § 19 ved tilflytning fra et andet nordisk land, og der sker dermed ikke forskelsbehandling af personer, der tilflytter fra et nordisk land eller et EU-/EØS-land. For så vidt angår bestemmelsens nr. 10 om oplysning om egne børn, ægtefælle og forældre, som ikke er omfattet af anmeldelsen, skal disse oplysninger benyttes til at sikre, at der i CPR etableres de fornødne civilstands- og slægtskabshenvisninger.

Til § 21

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 9, stk. 2, og § 10, stk. 2, mens stk. 2 svarer til § 9, stk. 3, og § 10, stk. 4.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til folkeregistreringscirkulærets § 6, stk. 6, og § 10.

Bestemmelsen i stk. 4 er medtaget for at sikre, at eventuelle fremtidige behov for at registrere enkelte nye oplysninger ikke skal stille krav om en egentlig lovændring.

Til § 22

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 14, stk. 1. Sammenholdt med § 17, stk. 1, indebærer den, at børn under 18 år, der flytter her til landet for at tage ophold hos deres herboende forældre, herunder adoptivforældre, vil blive registreret med virkning fra den faktiske indrejsedato, uafhængigt af datoen i det brev, som er nævnt i § 17, stk. 1. Det følger af lovforslagets § 16, stk. 5, at en person aldrig kan registreres tilflyttet før den dato, hvor vedkommende har erhvervet en bopæl eller fast opholdssted. Bestemmelsen i stk. 1 modsvarer bestemmelsen i § 26, stk. 2, 2. pkt.

De relevante bestemmelser i integrationsloven, hvortil stk. 2 henviser, er §§ 4 og 10. Disse bestemmelser indebærer, at flygtninge, som kommer til landet med en forudgående opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 4, »ambassadeflygtninge«, eller udlændingelovens § 8, »kvoteflygtninge«, registreres som tilflyttet landet på datoen for indrejsen. Andre flygtninge skal registreres som tilflyttet landet fra den dato, hvor ansvaret for flygtningen overgår til kommunen.

Indholdet af bestemmelsen i stk. 3, der svarer til § 14, stk. 3, i folkeregistreringsbekendtgørelsen, har givet anledning til misforståelser og kritik. Således har nogle ikke forstået, at udstedelsesdatoen er den

dato, der er påført nederst på de stickers eller kort, hvorpå opholdstilladelsen er givet, men har troet, at det var den dato, som udlændingemyndighederne har beregnet opholdstilladelsen fra, hvilket typisk er en tidligere dato. Endvidere har mange ment, at det var urimeligt, at deres registrering var afhængig af udlændingemyndighedernes ekspeditionstid. Det er skønt, at registreringen fortsat først bør ske med virkning fra den dag, hvor det konstateres, at vedkommende lovligt opholder sig i landet.

Til § 23

De administrativt fastsatte regler, som efter stk. 1 skal gælde for kommunernes medvirken ved anmeldelse af tilflytning fra et andet nordisk land, vil tage udgangspunkt i folkeregistreringscirkulærets § 6.

Om Færøerne i stk. 2 henvises til forslaget § 60 med bemærkninger.

Til kapitel 6. Fraflytning til udlandet

Kapitlet indeholder regler for registrering af personer, som flytter til udlandet, herunder Færøerne. Med hensyn til Færøerne henvises til § 27, stk. 2 og § 60 med bemærkninger. De gældende regler findes i bekendtgørelsens § 4 samt i vejledningens kapitel 3, afsnit 3.

Til § 24

Bestemmelsen i stk. 1 svarer i sit indhold til de gældende regler i folkeregistreringsbekendtgørelsens § 4, stk. 1-2, og folkeregistreringsvejledningen, kapitel 3, afsnit 3.

I folkeregistreringsbekendtgørelsens § 5 findes en bestemmelse, hvorefter fiskere og søfolk, som påmønstret et dansk registreret skib og opgiver bopæl her i landet uden at tage bopæl i udlandet, skal oplyse dette til folkeregistret i fraflytningskommunen. Denne vil derefter være registreret uden fast bopæl i sin hidtidige kommune. Denne bestemmelse har formentlig en skattemæssig forhistorie og videreføres ikke.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til, hvad der gælder efter folkeregistreringsbekendtgørelsens § 4, stk. 3, og er fastsat for tilflytning fra udlandet i forslaget § 16, stk. 3. Fastsatte man ikke en sådan bestemmelse, ville kortere ferieophold i Danmark kunne anføres som begrundelse for et krav om fortsat registrering her i landet.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer i sit indhold til § 4, stk. 4, i folkeregistreringsbekendtgørelsen.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til § 4, stk. 6, i gældende folkeregistreringsbekendtgørelse og modsvarer i